

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante X

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

oreris viridique in cespite flores. Lucr. li. iij. Cō-
turbare animū quicquid adoriū & insit. Lucil. li.
v. Cōturbare aiam potis est quicquid adoriū.
id est aggrediū. quod verbū Prif. dicit esse cō-
mune qui & Aureliū refert ita scripsisse. ab his
Gallos esse adortos. Ortus p nativitate quarti
est ordinis. in alio autem scato hortus; licet ab
orior veniat; differentie tamē causa aspiratio-
nem in initio recipit: q̄ secundi ordinis est.

Ornatus secūda & quarta declina. declinari pōt
dicere i andria Terē. nihil ornati: nihil tumulti
Orontes hui⁹ orōris vī orōti: tertia & secūda de
cli. declinari p̄r. Vir. li. i. Nūc acris orōti:
nūc amici casum gemit: p̄p̄riū fuit viri nomē.
Est eodē noīe Syriē fluvī: teste Prole. q̄ (vt scri-
bit Pl.) iuxta heliopolin exoriū. de q̄ meminit
Iuue. cū ait. Iāpridē Syr⁹ in Tyberim defluxit
orōtes. Orōtes itē mōs ē Medie: vt Pto. oñdit.

Ortigia. Require in dictiōe ortis

Ortigometra. Require Ibidem.

Ortix huius ortigis cū t exili & y greco. ortigia
ortygometra i vno scato accipi p̄nt: auis est q̄
alas p̄turnix: vulgo aut qualea dī. Proprie au-
tē ortygometra rex est p̄turnicū. & p̄ducit pe-
nultimā. q̄a apud grecos cum ὀρτυγὸν καὶ
τρεῖς scribit. Ortigia nē eadē scrip. insula est in
mari Aegeo: q̄ & Delos vocat: testib⁹ Servio
& Pōpe. Alia ē eodē noīe insula circa Siciliā. de
q̄ Vir. li. gnei. iij. Sicano p̄teta sinu iacet insula
cōtra. Plemmyriū vndolū: nomē dixere prio-
Ortus. Reg. in dic. orior. (res ortygiam.

O ante S

Os hui⁹ ossis cū duplicato s: & s ossu indeclina-
bile. & s ossum hui⁹ ossi declinari p̄nt: teste Prif.
sci. q̄ & Pacuvii refert dixisse in Chriside. Ossū
inhumatu. q̄d tñ Proby negat. s. hoc ossum de-
clinari possē. sed Proby fallit. Vñ Cael⁹ lib. iij.
ait. Galuarieq; ip̄um eius ossum expurgarūt:
inauraveruntq; sili q̄q; mō p̄tulit Accius cū
dixit in Annalib⁹. Fraxin⁹ fissa ferox: infissaq;
scindit ossis: p ossib⁹. Inde fit Ossē ossa ossēū
Iuue. satyra. v. Gerulus dabit: aut nigri manus
ossa mauri. Hæc ossa cū duplicato s: mons ē
in finib⁹ Thessalie: teste Solino. de q̄ Luca. li. i.
Quātus pinifera boreas cū Thraci⁹ ossæ. In-
de fit ossæus ossæa ossæū cū æ diph. Luca. lib.
vi. Attollit titan: rupos ossæa coeret. Ossa itē
vrbs est Bisaltie in Macedonia: teste Ptolem.

Os huius oris. & osculū in forma diminutiua: in
vno scato accipi p̄nt: et si Prif. dicat osculū pri-
mitiui scatū nō detinere. Cōtra quē est Horati⁹
auctoritas ad Lydiā sic scribētis. Oscula q̄ ve-
nus q̄nta parte sui nectaris ibuit. Oscula em p
ora dixit. & Vir. li. gnei. i. Oscula libavit natæ:
hoc ē ora libavit. i. leuiter tetigit: vt pbe inter-
pretar⁹ est Serui⁹. Itē Ouid. li. Meta. i. Syderib⁹

similes oculos: videt oscula: q̄ nō est vidisse sa-
tis. i. ora. Os habet oēs p̄fales casus. p̄ter q̄ gū
oriū: q̄d nūq̄ lectū est. Vir. li. gneid. viij. Cōpo-
nēs manib⁹q; man⁹: atq; orib⁹ ora. Osculum
item basū dī. hoc tñ interest teste Donato sup
Terent. Eunuc. q̄ oscula p̄prie officiorū sūt: ba-
sia pudiciorū affectuū: suavia libidinū vī amorū
Osculor oscularis cōmune p̄bū est: teste Probo
& (vt scribit Festus) veteres o līam in au diph
thongū mutātes: dicebāt osculor. gnetiam &
Osculo osculas p̄tulerūt: teste Marcel. Titiniū
referente dicentē. Laudo quod osculaui caput.

Osculo. Require in dictiōe osculor.

Osculum. Requie in dictiōe Os huius oris.

Ofor. Regre in dictiōe odio.

Ossa mons. Regre in dictiōe Os huius ossis.

Ossæus. Reg. in dic. Os hui⁹ ossis.

Ossum. Ibidem

Ossu. Ibidem.

Ostentum. Require in dictiōe ostentus

Ostentus quarti ordinis irrifio dicii. ostentū au-
tem portentum vocatur.

Ostra. Regre in dictiōe Oestrus

Ostrea. Ibidem.

Ostreū. Ibidem

Ostrum. Require ibidem

O ante V

Ouillus. Require in dic. ouis.

Ouinus. Require ibidem.

Ouum. Require in dictiōe ouis

Ouis apud antiq̄s tā maf. q̄ fœ. gñis fuit: testib⁹
Capro & Prif. Vñ Varro referēte Gellio li. xi.
nocti. attī. ait. Ego ei vnū ouē multā dabo: &
facit in abltō singu. oue & ouit: teste Var. lib. i.
de analo. Inde Ouinus na nū. & dīnūue Ouil-
lus la lum: teste Prif. Ouū noctū est q̄d fcat.

O ante X

Oxi. Require in dictiōe ocyus

Oxis. Ibidem

Oxus. Ibidem

O ante Z

Ozimū cū i lat. scribit. neq; ab Oza viri hebrai
ci p̄po noīe descēdit: vt ridicul⁹ cū Catho. som-
niauit Vgu. sed ab ozō: q̄d redolere f̄t deriua-
tur. Nā edulij redolētis gen⁹ est ex intestinis. vt
q̄daz volūt p̄fecti. Persius. Quom bñ distincto
cātauerit ozima vernæ. Ocyimū cū t exili & y
greco herba est quā alij basilicū vocāt: a celeri-
tate nascēdi sic dictū: auctore Pōp. Columel. li.
xi. Ocyma p̄prime et grauib⁹ dēfate cylindr⁹

P ante A

Acio pacis. et pacificor de-
ponens dici pōt: teste Pom-
pe. sed & pacifico veteres p̄-
tulere: teste Marcel. Nāuū
referente dicentē. Sicilienses
pacifici obsides vt reddant:
quod verbū teste in Dona-
tum Sergio: tā accusatiuo: